

Nenávratná

Tomáš Klus

G
Z výkladních skřiní půvab manekýn, můj výlet do bezčasí,
D
jsem jistě jiný, jsem teď kdekým, oběť nevědomé krásy,
C **Emi** **D** **G** **D**
asi ne na pohled, ale na dotek beztvarý.

Bez tváře cizoty vzdálen, na své neznačené trase,
jsa vystrašen šepotem úst, co zdály se bezhlasé,
chci z tvých průsvitných dlaní zase pít.

G **D**
R: A z cizích veršů pak skládám věty,
Emi **C**
z labutích per peruť pro let mimo světy,
G **D** **C** **D**
spíš-li sním, sním-li spíš.

Být blíž a schopen odpustit, pod víčky mít skrýš,
držet se a nepustit jako stalo se to,
když jsme mlčením křičeli a sváděli se k pláči.

Stačí místo slov jen vzplanutí, ta poezie citu,
a krajina je bez hnutí, jen tvá melodie zní tu,
příběh bohéma a poety přitom jen já a tam ty.

2x R

Už vím že pod polštář ukrýváš vzkazy psané spánkem,
v koupelně za zrcadlo svou vůni s heřmánkem,
tak dobře znám poměry ztrát z obou stran.

Barvami slov jen přikrášluješ pravdu ve vzduchoprázdnu,
zkoušíš předejít pádu
zaduman sám si zůstaň - srabe!

2x R